

**ENNALTA ILMOITTAMATON TARKASTUSKÄYNTI VANTAAN KAUPUNGIN SIMON-
KYLÄN VANHUSTENKESKUKSEEN – Muistisairaille tarkoitettu Simonkodin osasto 3**

Aika: 11.7.2014

Paikka: Simonkodin osasto 3, Simontie 5 A 3 krs, 01300 Vantaa

Läsnä: Vantaan kaupungin hoiva-asumisesta
palvelupäällikkö Minna Lahnalampi-Lahtinen
erityisasiantuntija (ostopalveluista vastaava) Kristiina Matikainen

Simonkodin osasto 3:lta
osastonhoitaja Päivi Junttanen

Oikeusasiamiehen kansliasta:
Esittelijäneuvos Tapio Rätty
Oikeusasiamiehensihteeri Pirkko Äijälä-Roudasmaa

TARKASTUKSEN TARKOITUS

Tarkastus tehtiin ennalta ilmoittamatta.

Tarkoituksena oli tutustua Vantaan kaupungin omaan muistisairaille vanhuksille järjestämän ympärivuorokautisen vanhainkotihoiton sisältöön ja laatuun. Tarkastuksella kiinnitettiin huomiota erityisesti asukkaiden hyvinvointiin sekä myös mahdollisiin itsemääräämisoikeuden rajoittamista koskeviin kysymyksiin. Myös hoitohenkilökunnan jakamiseen ja määrään kiinnitettiin huomiota.

TOIMITILAT

Simonkoti on Vantaan kaupungin Tikkurilan läheisyydessä sijaitseva kunnallinen vanhainkoti, joka tarjoaa laitoshoidtoa vanhuksille. Vanha päärakennus on valmistunut vuoden 1971 lopulla ja kohdetta on remontoitu vuosien varrella. Simonkodissa alkaa perusteellinen remontti vuonna 2018, jolloin asukkaat siirtyvät väistötiloihin uusiin vasta valmistuneisiin tiloihin. Nykyiset tilat ovat laitospäiset ja kiinteistön LVI-, sähkö-, vesi- ja viemäriverkosto tarvitsee uudistamista. Simonkoti on tarkoitettu remontoitua nykyvaatimuksia vastaavaksi tehostetun asumispalvelun yksiköksi, jossa jokaisella asukkaalla on oma huone ja kylpyhuone/ Wc.

Asukkaat on sijoitettu osastoille siten, että eri osastoilla erityyppisiä sairauksia ja vanhuuden vaivoja kärsivät vanhuksat saavat asianmukaista hoitoa ja hoivaa. Tarkastuksen kohteeksi valittiin osasto 3, jonne on sijoitettu lähinnä vaikeista muistisairauksia sairastavat asuk-

kaat. Osalla vanhuksista on muistisairauden lisäksi erityisiä liikuntarajoitteita, osa asukkaista oli jo vuodepotilaita.

Simonkoti on toiminut tiloissa vuodesta 1972. Kohdetta on remontoitu vuosien varrella. Simonkodissa alkaa perusteellinen remontti vuonna 2018, jolloin asukkaat siirtyvät väistötiloihin uusiin vastavalmistuneisiin tiloihin. Simonkoti on tarkoitettu remontoida nykyvaatimuksia vastaavaksi ehostetun asumispalvelun yksiköksi, jossa jokaisella asukkaalla on oma huone ja kylpyhuone /wc.

Osastot on profiloitu erilaisiksi. Asukkaat on sijoitettu osastoille siten, että eri osastolla erityyppisiä sairauksia ja vanhuuden vaivoja kärsivät vanhukset saavat asianmukaista hoitoa ja hoivaa. Tarkastuksen kohteeksi valittiin osasto 3, jonne on sijoitettu lähinnä vaikeista muistisairauksia sairastavat laitosasukkaat. Osalla vanhuksia on muistisairauden lisäksi erityisiä liikuntarajoitteita, osa asukkaista oli jo vuodepotilaita.

Kaupungin hoidonjärjestely-yksikkö, KONSTI, sijoittaa asukkaat ympärivuorokautiseen hoivaan vapautuville paikoille Vantaan sosiaali- ja terveyslautakunnan hyväksymien kriteerien mukaisesti.

YLEISKUVAUS TARKASTETTAVASTA KOHTEESTA

Simonkodin ensimmäisessä kerroksessa sijaitsevat mm. ruokala ja suuri yhteistila, jossa järjestetään viikoittain koko talon väelle yhteisiä, usein kulttuuripainotteisia tilaisuuksia, jotka saattoivat olla oopperaa, taidenäyttelyitä, yhteislauluhetkiä tai erilaisia ajankohtaan liittyviä juhlia. Juhlasalissa voidaan järjestää myös monipuolisia liikuntatilaisuuksia. Tilavassa hississä asukkaat voidaan kuljettaa eri kerroksista alakertaan ja ulkoilemaan, useimmat asukkaat liikkuvat rollaattoreilla ja pyörätuoleilla. Asiakaan voinnista riippuen myös mahdolliset vuodeasukkaat voidaan tuoda ulkoilemaan tai nauttimaan esityksistä palvelupäällikön kertoman mukaan.

Simonkodin osasto 3 sijaitsee 4-kerroksisen rakennuksen 3 kerroksessa. Osastolla on 22 asukaspaikkaa. Osasto on jaettu kahteen hoitotiimiin, joissa on yhteensä 13 yhden tai kahden hengen huonetta, joista jokaiseen huoneeseen mahtuu tarvittaessa 2 asukasta. Osasto on laitoshoidon antava yksikkö.

ASUKASTILAT

Hoitotilat ja niihin välittömästi liittyvät tilat olivat jo hieman kuluneet. Pitkän käytävän varrella sijaitsivat asukashuoneet, joiden oven pielisä oli asukkaiden nimet. Yhteistiloista oli pyritty tekemään viihtyisät ja kodinomaiset. Niissä myös pääsääntöisesti ruokailtiin ja harrastettiin monipuolista viriketoimintaa. Yhteistilat ovat varsin ahtaat, jos kaikki asukkaat olisivat niissä samanaikaisesti. Parveke ja pihaterassi olivat siistit ja pihaterassilta oli helppo lähteä ulkoilemaan taloa kiertävälle metsäiselle kävelytielle, jonka varrella oli levähdyspaikkoja. Tunnelma osastolla oli rauhallinen.

Talo on suunniteltu ja rakennettu 70 luvulla, jolloin vanhainkodin asukkaat olivat huomattavan paljon parempikuntoisia kuin nyt. Asukkaat käyttivät osastonhoitajan kertoman mukaan hyväkseen koko talon yhteisiä tiloja ja harrastuksetkin olivat toisenlaisia. Kaikki ruokailivat vielä tuolloin ruokasalissa ja vain harva tarvitsi tilaa vieviä apuvälineitä.

ASUKKAAT

Asukkaita oli osastolla 23 (yksi ylipaikalla), joista noin 80 % oli naisia ja 20 % oli miehiä. Ajoittain osastolla voi olla sijoitettuna asukas ylipaikalla mm. kriisiytyneen kotitilanteen tai vanhuksen yleistilan romahduksen takia, mikäli mitään muuta paikkaa ei ollut. Tällaiset tilanteet eivät kuitenkaan olleet hoitajien kertoman mukaan yleisiä.

Ulkomaalaistaustaisia tai ruotsinkielisiä ei osastolla ollut. Ruotsinkieliset vanhukset pyritään Vantaalla keskittämään omaan yksikköön, jossa he saavat palvelunsa omalla äidinkielellään. Asukkaiden keski-ikä oli n. 80 vuotta siten että vanhin asukas oli 92 vuotias ja nuorin 67 vuotias.

Valtaosa asukkaista oli liikuntarajoitteisia, ainoastaan kaksi asukasta ei vielä tarvinnut apuvälineitä säännöllisesti. Kaikki asukkaat olivat muistisairaita. Osaston asukkaat tarvitsivat sairautensa vuoksi vaativaa hoitoa ja valvontaa, koska osa pyrki karkailemaan. Osaston toisen kotipiirin ovet olivat sen tähden lukitut.

Kaikilla asukkailla oli omat vaatteet ja heidät pyrittiin siirtämään pyörätuoliin ja istuskelemaan muiden seuraan elleivät he tarvinneet sairauden takia vuodehoitoa eivätkä sen vuoksi jaksaneet osallistua yhteisiin hetkiin.

HENKILÖKUNNAN MÄÄRÄ, MITOITUS JA TYÖOLOJAT

Palvelupäällikkö ja osastonhoitaja vakuuttivat, että henkilökunta oli varsin tyytyväisiä osaston työyhteisöön, joka muodostui kahdesta sairaanhoitajasta ja 11 lähihoitajasta. Lisäksi osastolla työskentelee oppisopimuskoulutettavia ja työllisyystuettuja, joista oli apua mm. asukkaiden kanssa seurustelussa ja ulkoilun valvonnassa. Kaupunki tuottaa ostopalveluna kaupungin ateria- ja siivouspalvelut vanhainkotiin. Osastolla oli myös laitoshuoltaja aamu- ja iltavuorossa, joka huolehtii osaston siivouksesta ja avustaa aterioiden valmistelussa ja ruokailutilanteissa. Tämä lisäsi hoitajien työn painottumista hoiva- ja hoitotyöhön.

Palvelupäällikön kertoman mukaan osaston virallinen mitoitus vaihteli 0,59–0,64 välillä riippuen mm. osastonhoitajan kulloisestakin osallistumisesta varsinaiseen hoitotyöhön. Mitoitusta lisää osastolla kiertävä virike- ja kuntoutushenkilökunta. Heidän toimintansa on kuvattu viikko-ohjelmassa, joka on omaisten ja vierailijoiden nähtävillä niin osaston seinällä kuin internetissäkin.

Aamussa työskenteli neljä hoitajaa, illassa neljä hoitajaa ja yöllä yksi yöhoitaja. Eri osastot tekivät yhteistyötä tarpeen mukaan. Työaika-autonomia mahdollistaa työvuorojen joustot. Omahoitajien työvuoro-suunnittelussa päällekkäisellä työajalla mahdollistetaan asukkaiden yksilöllisten tarpeiden toteutuminen mm. ulkoiluun, ostoskäynneille ja muille retkille. Iltahoitajat voivat tulla töihin tarvittaessa jo klo 13 alkaen, jotta aikaa esimerkiksi vanhusten ulkoiluun saadaan järjestettyä.

Henkilökunnan sairauspoissaolot eivät olleet juurikaan työkuormituksesta aiheutuvia. Henkilökuntaa opastettiin uusien laitteiden ja nosturien käytössä.

Sijaisuudet hoituivat pääosin vanhustenkeskuksen kuusihenkisen varahenkilöstön turvin ja ulkopuolisia sijaisia tarvittiin aika harvoin. Palvelupäällikkö ja osastonhoitaja vakuuttivat, että uusien sijaisten ja työntekijöiden perehdytys työhön ja asukkaiden ongelmiin hoidettiin asianmukaisesti kokeneen työntekijän avustamana.

Henkilökunnan sairauspoissaolot eivät aiheutuneet juurikaan työkuormituksesta. Henkilökuntaa opastettiin uusien laitteiden ja nosturien käytössä. Työntekijöiden sosiaalitytöt ovat varsin pienet, mutta heillä on mahdollisuus käydä työajalla ruokailemassa myös talon ruokalassa. Osastonhoitaja kertoi, että henkilökunnan tilat olivat olleet aikanaan riittävät, koska henkilökuntaa ei tarvittu niin paljon vanhusten parempikuntoisuuden vuoksi. Toimistotiloihin ei aikoinaan suunniteltu sijoitettavan tietokoneita, jotka nyt vievät tilaa ja heikentävät huoneilmaa. Peruskorjauksen yhteydessä rakennetaan langaton verkko ja mobiililaitteet kirjaamista varten.

ASUKKAIDEN YKSITYISYYS JA HUOLENPITO

Huoneet olivat tilavia kaksioita, joissa kummallekin asukkaalle oli verholla erotettu oma ikkunallinen nukkumatila. Näiden tilojen välissä oli vielä yhteistä tilaa, jossa voi säilyttää mm. apuvälineitä ja yhteinen tilava suihku- ja wc-tila. Aukkaat suihkutettiin vähintään kerran viikossa, mutta myös aina tarpeen mukaan. Osastolla oli myös mahdollista käydä saunassa.

Huoneissa oli laadukkaat sängyt talon puolesta, ja asukkaat voivat siustaa oman huoneosuutensa muuten omilla tavaroilla. Koska huoneissa asui kaksi toisilleen entuudestaan tuntematonta vanhusta, asukkaiden yksityisyys ei ollut paras mahdollinen ja huoneiden viihtyisyys saattoi kärsiä, jos asukkaiden tuomat huonekalut poikkesivat kovasti toisistaan. Siinä tapauksessa, että huoneeseen tuotiin tilapäisesti kolmas asukas, huone oli todennäköisesti ahdas ja asukkaille ja hoitajille haastava.

Omaiset voivat vierailla osastolla vapaasti, mutta yöpyä ei kahden hengen huoneissa voinut, jotta toinen asukas ei tilanteesta häiriintyisi. Omaiset voivat kuitenkin tarvittaessa yöpyä vanhainkodin muissa tiloissa. Näitä tiloja ei tarkastuksella esitelty. Monet omaiset vierailivat

osastolla päivittäin joko asukkaan kanssa ulkoillen tai avustaan tätä aterioinnissa.

Henkilökunta kertoi, että asukkaita kannustettiin vessassa käyntiin ja asukkaiden vessatuksessa avustettiin useita kertoja päivässä. Vaip-
pojen käyttöä ei ollut rajoitettu mitenkään. Ilma osastolla ja asuinhuo-
neissa oli hyvä ja raikas.

Hoitajat olivat saaneet omaisilta hyvää palautetta asukkaiden hyvästä hoivasta. Hoitajat kokivat, että heillä oli aikaa yhdessäoloon asukkaan kanssa, jota omahoitajajärjestelmä tuki. Ideana oli perehtyä jokaisen asukkaan aikaisempaan elämään mahdollisimman hyvin, jotta häntä osattiin kohdella arvostavasti ja muistella niitä asioita, jotka olivat olleet vanhukselle tärkeitä. Palvelupäällikkö kertoi, että koko Vantaan hoiva-asumisen palveluissa oli v. 2013 aloitettu mittava "Kulttuurin muutos" -projekti, jonka tavoitteena on vahvistaa vanhusasukkaan oikeutta tulla kohdelluksi osallistuvana ja aktiivisena yksilönä ja olla oman hyvän ja arvokkaan elämänsä keskiössä.

Asukas sai halutessaan katsella tv:tä yhteistiloissa myöhään ja men-
nä nukkumaan, kun koki olevansa siihen valmis. Myöskään aamuisin nukkuvaa asukasta ei herätetty määrääkaan syömään vaan tavoite oli, että asukas voisi jatkaa mahdollisimman kodinomaista päiväryt-
miä vanhainkodissa asuessaan.

Aamiaiset ja ruokailut olivat tarpeen mukaan liukuvia ja asukkaalla oli mahdollisuus saada myös öisin välipalaa, jos hän sitä toivoi. Asukkai-
den juomista seurattiin ja siihen kannustettiin erityisesti kesäaikaan, mutta myös muutoin, koska varsinkin muistisairaana vanhuksen janon-
tunne saattaa heiketä sairauden takia. Talossa oli oma keittiö ja ravit-
semusterapeutti käytettävissä, joten aterioita pidettiin laadukkaina ja monipuolisina ja niissä huomioitiin vanhusten erilaiset ruoka-
aineallergiat.

MAHDOLLISUUS ULKOILUUN JA HARRASTUKSIIN

Vanhusten ulkoilua seurattiin järjestelmällisesti ja heitä kannustettiin siihen. Kevät ja kesä mahdollistivat paljon erilaisia terassituokioita kahvitteluineen ja makkaranpaistoineen. Vanhusten kanssa retkeiltiin pienemmissä ryhmissä tai lähdettiin sovitusti pidemmille päivämatkoille yhteiskuljetuksena. Omahoitajat pyrkivät välivuorossa ulkoilutta-
maan omia asukkaitaan myös muina vuoden aikoina, mutta aina asu-
kas ei tähän suostunut.

Erilainen asiointi, kuten kaupassa käynti ja kampaajalla/ parturissa asiointi olivat mahdollisia omahoitajan kanssa eikä niistä aina täytynyt sopia etukäteen. Myös monet omaiset ja vapaaehtoistyöntekijät kävi-
vät säännöllisesti ulkoiluttamassa vanhuksia.

Talossa työskenteli virikeohjaajia, joiden avulla tavallinen arki osastol-
akin oli aktiivista, mutta myös juhlasalin juhlat ja monet tilaisuudet

sekä mahdollisuus osallistua myös talon ulkopuolisiin toimintoihin antoivat vaikutelman monipuolisesta laitoshoidosta, jossa asukkaiden hyvinvointiin ja elämänlaatuun panostettiin. Virikeohjaajat osallistui-
vat kuntoutuskokouksiin ja tarvittaessa hoitoneuvotteluihin asukkaan,
omaisten ja muun henkilökunnan kanssa.

FYSIOTERAPIA

Talossa oli nyt kaksi fysioterapeuttia ja kuntohoitaja (jatkossa kolme
fysioterapeuttia), jotka kiersivät ahkerasti osastoilla. Kun uusi asukas
tuli taloon hänen toimintakykynsä kartoitettiin ja hänelle laadittiin oma
kuntoutussuunnitelma yhteistyössä hoitajien kanssa. Samalla hoitajat
saivat ohjeistusta juuri kyseisen asukkaan avustamiseen. Fysiotera-
peutit huolehtivat sairaalasta vanhainkotiin palaavan asukkaan kun-
toutuksen jatkamisesta. Osastolla järjestetään palvelupäällikön ker-
toman mukaan viikoittain kuntoutuskokouksia, joissa arvioidaan
asukkaiden toimintakyvyn muutosta ja tuen tarvetta.

Fysioterapeutit liikkuvat sekä osastoilla että talon kuntosalissa, joissa
he järjestivät asukkaille heille sopivaa liikuntaa. Fysioterapia sisältyi
asiakkaan hoitomaksuun.

LÄÄKÄRI/HAMMASLÄÄKÄRI

Lääkäri teki osastolla kierron kerran viikossa ja oli käytännössä kon-
sultoitavissa aina tarvittaessa. Lääkärisuhde oli kestänyt jo pitkään ja
hoitajat olivat hyvin tyytyväisiä sen toimivuuteen, koska lääkäri oli
kiinnostunut vanhuksista ja tiesi heidän vaivansa. Terveyskes-
kushammaslääkäri ja suuhygienisti tarkastivat potilaan kerran vuo-
dessa, mutta jos asukkaalle tuli ongelmia tai särkyä, hänet vietiin ter-
veyskeskukseen hammashoitoon.

Vantaan kaupungilla oli myös puheterapeutti ja ravitsemusterapeutti,
joiden palvelut olivat vanhusten saatavilla tarpeen mukaan.

LÄÄKEHOITO

Lääkäri arvioi potilaiden lääkityksen aina tarvittaessa, ja esimerkiksi
uni- ja rauhoittavia lääkkeitä oli käytössä hyvin vähän, kun hoitajat
vertasivat tilannetta menneisiin aikoihin. He arvioivat, että hoidon vi-
rikkeellisyys ja mahdollisimman runsas ulkoilu ja kuntoilu saivat poti-
laat rauhallisiksi.

ASIAKKAAN ITSEMÄÄRÄÄMISOIKEUDEN RAJOITUKSET

Osaston ovet ovat lukitut ja sieltä poistutaan vain hoitajan tai omai-
sen/vapaaehtoistyöntekijän seurassa. Joillakin asukkailla on pyörä-
tuolissa turvavyöt ja joidenkin asukkaiden sängynlaidat nostetaan
ylös putoamisvaaran ehkäisemiseksi. Asiasta neuvotellaan aina
omaisten kanssa ja lääkäri tekee asiasta kirjattavan päätöksen. Hoita-
jat seuraavat asukkaan tilannetta, ja jos asukkaan kunto kohenee ei-
kä hän enää tarvitse turvavyötä, siitä luovutaan sovitusti.

SAATTOHOIDON JÄRJESTELYT

Simonkodin osasto kolmella työskenteli tällä hetkellä kaksi saattohoitovastaavaa, jotka olivat saaneet tehtävään tarkoitetun koulutuksen. Tarkoitus oli, että hoitajista mahdollisimman moni kävisi jatkossa koulutuksen ja saisi saattohoitopassin. Myös omaisia ja vapaaehtoisia koulutetaan ja valmistetaan mahdolliseen saattohoitotilanteeseen. Lisäresursseja voidaan ottaa esimerkiksi yöhön hoitaja varahenkilöstöstä.

Ongelmallisena saattohoitotilanteessa koettiin kahden henkilön huoneet. Jotta saattohoito voitiin hoitaa asukasta arvokkaasti tukien, oli päädytty ratkaisuun, että saattohoidon ajaksi toinen huoneessa asuva vanhus muuttaa toiseen huoneeseen. Näin saattohoidossa olevan asukkaan omaiset voivat yöpyä omaisensa luona ja surra rauhassa.

Myös kuolevan asukkaan yksityisyys ja tarvittava kivunhoito tulee asianmukaisesti hoidetuksi, kun kotisairaalan (tehostetun kotihoidon) kotisairaanhoidajat voivat olla helposti asukkaan tukena kivunlievityksessä.

Tarkastajat pitivät hieman ongelmallisena sitä, että huoneen toinen asukas joutuu nyt muuttamaan pois omasta huoneestaan saattohoidon ajaksi kolmanneksi asukkaaksi vieraaseen kahden hengen huoneeseen tai toiseksi asukkaaksi yhden hengen huoneeseen, joka on samankokoinen kuin kahden hengen huone. Osastonhoitaja kertoi, että asukkaat ovat olleet ymmärtäväisiä näissä tilanteissa eivätkä ole kokeneet niitä vaikeina. Tarkastajat ehdottivat harkittavaksi, voisiko noinkin suuressa vanhainkodissa olla yksi selkeä saattohoituhuone, joka olisi myös sisustettu ja varusteltu asianmukaisesti tähän tarkoitukseen.

Tarkastajille kerrottiin, että saattohoituhuoneasiasta oli keskusteltu jo muutaman vuoden ajan. Aluksi taloon ei sellaista tarvittu, sillä ennen vanhainkodin asukkaat siirtyivät kunnon heiketessä Katriinan sairaalaan. Tämä asia korjaantuu peruskorjauksen yhteydessä, kun jokainen asukas saa oman huoneen, jossa saattohoito on järjestettävissä hienovaraisesti.

VAMMAISUUS / ESTEETTÖMYYS

Tilat olivat esteettömiä ja selkeitä ja sopivat hyvin muistisairaille vanhuksille. Tämä oli huomioitu myös pihapiirissä. Vantaa ei sijoita esimerkiksi viittomia tarvitsevia vanhuksia Simonkotiin, vaan heidät on sijoitettu yhteen ympärivuorokautista palveluasumista tarjoavaan asumispalvelukohteeseen, jossa kaikki hoitajat hallitsevat viittomat.

TARKASTUSHAVAINNOT

Tarkastajat arvioivat, että Simonkodin osasto kolmen vanhukset saivat laadukasta, hyvää ja virikkeellistä hoitoa ja hoivaa. Erityisen hyvänä pidettiin sitä, että vanhusten ulkoiluun, kunnon seurantaan ja erilaisten monipuolisten viriketapahtumien järjestämiseen oli panostettu.

Tarkastajat pitivät hieman ongelmallisina vanhan rakennuksen kahden hengen huonejärjestelyitä, jotka korostuivat asukkaiden kannalta ylipaikoille otettaessa ja tilanteissa, jotka saattohoito muille vanhuksille aiheuttaa. Toki kyse oli laitoshoidosta, jossa asukkaat eivät hallitse huonetilojaan vuokrasopimuksella.

TOIMENPITEET

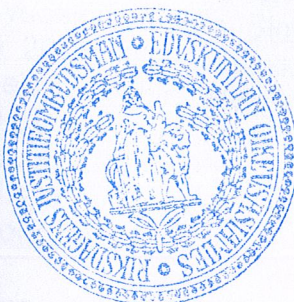
Tarkastuksen johdosta apulaisoikeusasiamies Maija Sakslin arvioi vanhusten saavan laadukasta ja virikkeellistä hoitoa ja hoivaa tarkastuskohteessa. Tätä arviota tehdessä hän on ottanut huomioon tulossa olevan peruskorjauksen jolla asukkaiden yksityisyys paranee. Asia ei antanut aihetta enempään.

Tässä tarkoituksessa tämä pöytäkirja lähetetään Vantaan sosiaali- ja terveystalokunnalle, Vantaan kaupungin hoiva-asumisen palvelupäällikkö Minna Lahnalampi-Lahtiselle ja Simonkodin osasto 3 osastonhoitaja Päivi Junttaselle.

Pöytäkirjan vakuudeksi

Pirkko Äijälä-Roudasmaa
oikeusasiamiehensihteeri

Jäljennöksen oikeaksi todistaa:
Helsingissä, 5 . 1 .20 15

Arja Raahenmaa
Arja Raahenmaa
toimistosihtheeri